

var bleven opmærksom paa, at Rettens Voteringsprotokol ikke var tilstede i Retten, og at det, da han efter gjentagne Paalæg havde faaet bemeldte Protokol udleveret, viste sig, at den ikke var bleven ført siden den 19de Januar 1861, altsaa i over 9. Aar, ligesom han ved Undersøgelse af Rettens øvrige Protokoller forefandt Justitsprotokollen i flere Henseender skjedesløst ført. Endvidere fremhævede Stiftamtmanden, at Afseffor Sveinsfon i det sidste Aar to Gange var bleven mulktet af Høiesteret for Forsømmelse ved Afters Beskrivelse i kriminelle Sager (Høiesteretsdomme af 11te Oktober 1869 og 3die Januar 1870), at der forelaae Høiesteret en Sag, optagen ved Landsøverretten den 12te Juli 1869, men først paadømt den 11te Oktober næstefter paa Grund af Afseffor Sveinsfons Forsømmelighed med Afgivelsen af sit Votum, at Stiftamtet endnu ikke i besalet Form havde modtaget Indberetning om de ved Landsøverretten i 1868 behandlede Sager, som det paahvilede Afseffor Sveinsfon at afgive, at Afseffor Sveinsfon atter den 1ste Marts 1870 var udebleven fra Retten uden Anmeldelse af lovligt Forsald, idet han havde begivet sig paa en længere Reise, og at han ligeledes havde undladt at meddele Rettens Justitiarius, at en Sag var paastævnet til at falde i Rette en vis Dag, saa at den ikke var opført paa Retslisten for hin Dag. Her til knyttede Stiftamtmanden, forsaavidt angaaer Afseffor Sveinsfons Forhold udenfor Retten, blandt Andet den Dplysning, at Sveinsfon nylig for forargelig Selvtægt ved Underretten var bleven idømt en Bøde af 50 Rd., samt at han som Følge deels af sin Trættefærhed deels af sine ødelagte Formuesomstændigheder ideltig indviklede sig i Processer og i samme brugte en usømmelig, temerær Procedure.

Med sin onnmeldte Indberetning fremsendte Stiftamtmanden en af Justitiarius i den islandfke Landsøverret afgiven Erklæring over Afseffor Sveinsfons Færd i det Hele. Justitiarius yttrede vel heri, at Sveinsfon i det sidste Aar baade havde voteret og udfærdiget Afters med ønskelig Hurtighed — i hvilken Henseende Stiftamtmanden dog henviste til de ovenfor fremhævede Afendsgjæringer — men

erklærede, at Sveinsfons Forhold iøvrigt var langt fra at være i ønskelig Overensstemmelse med hans Embedsstilling, idet han ved sin Færd havde nedsat sig i Publikums gode Domme og forringet Tilliden til sig som Dømmer, saa at en Forandring heri ikke alene var ønskelig, men nødvendig. I Genhold saavel til Indholdet af denne Erklæring som til, hvad der iøvrigt forelaae i Sagen, maatte Stiftamtmanden ansee det for godtgjort, baade at Afseffor Sveinsfon havde gjort sig skyldig i meget grove Pligtforsømmelser med Hensyn til den ham paahvilende Embedsgjærning, og at hans hele Forhold iøvrigt var uforenlig med den ansvar- og betydningsfulde Post, han beklædte, og han androg derfor med stor Styrke paa, at Sveinsfon uførtøvet maatte søges fjernet fra sit Embede, idet han maatte befrygte, ikke alene at den nødvendige Tillid til Dverretten i modsat Fald vilde svækkes, men ogsaa, at Regeringens Værdighed og Anseelse i Island turde kompromitteres, naar Ministeriets ovenfor antydede Trusel lodes ufuldbyrdet, uagtet Afseffor Sveinsfon ikke havde lagt sig den paa Sinde.

Efter Alt, hvad der saaledes forelaae om Afseffor og Justitssekretær B. Sveinsfons Forhold saavel i som udenfor Retten, kunde Justitsministeriet ikke Andet end ansee det for sin Pligt at foretage de fornødne Skridt til at søge Afseffor Sveinsfon affkediget fra sit Embede som 2den Afseffor og Justitssekretær i den islandfke Landsøverret, idet der i saa Fald, da Sveinsfon efter det Anførte ikke kunde være berettiget til Pension paa sædvanlig Maade, i Genhold til Anordning for Island af 31te Mai 1855 § 6, der er ligelydende med Pensionsloven af 5te Januar 1851 § 6, vilde være at tillægge ham Pension ved særlig Lov. Efter desangaaende at have forhandlet med Finantsministeriet nedlagde Justitsministeriet Forestilling i Sagen, og har det derefter behaget Hans Majestæt Kongen under 19de August 1870 allernaadigt at affkedige Afseffor og Justitssekretær B. Sveinsfon fra hans Embede fra 1ste Oktober s. A. at regne, saaledes at hans Pension bestemmes paa den anførte Maade.

Med Hensyn til Størrelsen af den Pen-